

فصل هفتم - در مهر

ماده 1078

ماده 1078 - هر چیزی را که مالیت داشته و قابل تَمَلُّک نیز باشد میتوان مَهر قرار داد.

ماده 1079

ماده 1079 - مَهر باید بین طرفین تا حدی که رفع جهالت آنها بشود معلوم باشد.

ماده 1080

ماده 1080 - تعیین مقدار مَهر منوط به تراضی طرفین است.

ماده 1081

ماده 1081 - اگر در عقد نکاح شرط شود که در صورت عدم تأدیه مَهر در مدت معین نکاح باطل خواهد بود نکاح و مَهر صحیح، ولی شرط باطل است.

ماده 1082

ماده 1082 - بمجرد عقد، زن مالک مَهر میشود و میتواند هر نوع تصرفی که بخواهد در آن بنماید.

ماده 1083

ماده 1083 - برای تأدیه تمام و یا قسمتی از مهر میتوان مدت یا اقساطی قرار داد.

ماده 1084

ماده 1084 - هر گاه مهر عین معین باشد و معلوم گردد قبل از عقد معیوب بوده و یا بعد از عقد و قبل از تسلیم معیوب و یا تلف شود شوهر ضامن عیب و تلف است.

ماده 1085

ماده 1085 - زن میتواند تا مهر باو تسلیم نشده از ایفاء وظائفی که در مقابل شوهر دارد امتناع کند مشروط بر اینکه مهر او حال باشد و این امتناع مُسْقَط حق نفقه نخواهد بود.

ماده 1086

ماده 1086 - اگر زن قبل از اخذ مهر با اختیار خود با ایفاء وظائفی که در مقابل شوهر دارد قیام نمود دیگر نمیتواند از حکم ماده قبل استفاده کند، معذک حقی که برای مُطالبه مهر دارد ساقط نخواهد شد.

ماده 1087

ماده 1087 - اگر در نکاح دائم مهر ذکر نشده یا عدم مهر شرط شده باشد نکاح صحیح است و طرفین میتوانند بعد از عقد مهر را بتراضی معین کنند و اگر قبل از تراضی بر مهر معین بین آنها نزدیکی واقع شود زوجه مستحق مهر المثل خواهد بود.

ماده 1088

ماده 1088 - در مورد ماده قبل اگر یکی از زوجین قبل از تعیین مهر و قبل از نزدیکی بمیرد زن مستحق هیچگونه مهری نیست.

ماده 1089

ماده 1089 - ممکن است اختیار تعیین مهر به شوهر یا شخص ثالثی داده شود در این صورت شوهر یا شخص ثالث میتواند مهر را هر قدر بخواهد معین کند.

ماده 1090

ماده 1090 - اگر اختیار تعیین مهر بزن داده شود زن نمیتواند بیشتر از مهرالمثل معین نماید.

ماده 1091

ماده 1091 - برای تعیین مهرالمثل باید حال زن از حیث شرافت خانوادگی و سایر صفات و وضعیت او نسبت به اُمائل و اقربان و اقارب و همچنین معمول محل و ... در نظر گرفته شود.

ماده 1092

ماده 1092 - هر گاه شوهر قبل از نزدیکی زن خود را طلاق دهد زن مستحق نصف مهر خواهد بود و اگر شوهر بیش از نصف مهر را قبلاً داده باشد حق دارد مازاد از نصف را عیناً یا مثلاً یا قیمناً استرداد کند.

ماده 1093

ماده 1093 - هر گاه مهر در عقد ذکر نشده باشد و شوهر قبل از نزدیکی و تعیین مهر زن خود را طلاق دهد زن مستحق مهرالمُتعه است و اگر بعد از آن طلاق دهد مستحق مهرالمثل خواهد بود.

ماده 1094

ماده 1094 - برای تعیین مهرالمُتعه حال مرد از حیث غنا و فقر ملاحظه میشود.

ماده 1095

ماده 1095 - در نکاح منقطع عدم مهر در عقد موجب بطلان است.

ماده 1096

ماده 1096 - در نکاح منقطع موت زن در اثناء مدت موجب سقوط مَهر نمی‌شود و همچنین است اگر شوهر تا آخر مدت با او نزدیکی نکند.

ماده 1097

ماده 1097 - در نکاح منقطع هرگاه شوهر قبل از نزدیکی تمام مدت نکاح را ببخشد باید نصف مَهر را بدهد.

ماده 1098

ماده 1098 - در صورتی که عقد نکاح اعم از دائم یا منقطع باطل بوده و نزدیکی واقع نشده زن حق مَهر ندارد و اگر مَهر را گرفته شوهر می‌تواند آن را استرداد نماید.

ماده 1099

ماده 1099 - در صورت جهل زن بفساد نکاح و وقوع نزدیکی زن مستحق مَهر المِثل است.

ماده 1100

ماده 1100 - در صورتی مهرالمسمی مجهول باشد یا مالیت نداشته باشد یا ملک غیر باشد در صورت اول و دوم زن مستحق مَهر المِثل خواهد بود و در صورت سوم مستحق مثل یا قیمت آن خواهد بود مگر اینکه صاحب مال اجازه نماید.

ماده 1101

ماده 1101 - هرگاه عقد نکاح قبل از نزدیکی بجهتی فسخ شود زن حق مَهر ندارد در صورتی که موجب فسخ عِنَن باشد که در این صورت با وجود فسخ نکاح، زن مستحق نصف مَهر است.